

AFKONDIGINGSBLAD VAN SINT MAARTEN

Jaargang 2016

No. 14

Landsverordening van de 16^e maart 2016 tot wijziging van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken 1940, de Landsverordening administratieve rechtspraak en aanverwante landsverordeningen (Landsverordening invoering hoger beroep in belastingzaken)

IN NAAM VAN DE KONING!

De Gouverneur van Sint Maarten,

In overweging genomen hebbende:

dat het uit het oogpunt van rechtszekerheid wenselijk is om in belastingzaken beroep bij het Gerecht in eerste aanleg van Sint Maarten, alsmede hoger beroep bij het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba open te stellen;

dat het wenselijk is om de mogelijkheid van proceskostenvergoeding bij beroep en hoger beroep in belastingzaken wettelijk vast te leggen;

dat het voorts wenselijk is in de belastingrechtspraak voorzieningen te treffen ter bevordering van een goede en snelle behandeling van ingediende beroepen;

dat het om die reden wenselijk is de Landsverordening op het beroep in belastingzaken 1940 en de Landsverordening administratieve rechtspraak te wijzigen;

dat de betrokken landen bij het vaststellen van deze landsverordening naar eenvormigheid van het belastingprocesrecht streven;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld de onderstaande landsverordening:

Artikel I

De Landsverordening op het beroep in belastingzaken 1940 wordt gewijzigd als volgt:

A

De hoofdstukken I en II worden vervangen door:

HOOFDSTUK 1 Beroep

§ 1. Inleidende bepalingen

Artikel 1

1. In deze landsverordening wordt verstaan onder Gerecht: Gerecht in eerste aanleg van Sint Maarten.
2. Op het instellen en behandelen van het beroep is het bepaalde bij en krachtens dit hoofdstuk van toepassing.

Artikel 2

1. Zaken die bij het Gerecht aanhangig worden gemaakt, worden in behandeling genomen door een enkelvoudige kamer.
2. De enkelvoudige kamer kan een zaak naar een meervoudige kamer verwijzen.
3. Verwijzing kan geschieden in elke fase van het beroep. Een verwezen zaak wordt voortgezet in de fase waarin deze zich bevindt.

Artikel 3

1. De voorschriften omtrent de behandeling van het beroep, bedoeld in paragraaf 2, zijn op de behandeling zowel door een enkelvoudige als door een meervoudige kamer van toepassing.
2. Degene die zitting heeft in een enkelvoudige kamer, heeft dezelfde bevoegdheden en verplichtingen als de voorzitter van de meervoudige kamer.

B

Het opschrift "HOOFDSTUK III Het instellen en de behandeling van het beroep" wordt vervangen door:

§ 2. Het instellen en de behandeling van het beroep

C

Artikel 5 wordt gewijzigd als volgt:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. Het beroep bij het Gerecht wordt ingesteld door persoonlijke indiening dan wel toezending van een aan het Gerecht gericht beroepschrift bij de griffier.

2. In het tweede lid wordt "appellant" vervangen door: belanghebbende.

3. In het vierde lid wordt "beroep op de Raad" vervangen door "beroep bij het Gerecht" en "van de Raad" door: van het Gerecht.

D

Artikel 6 wordt gewijzigd als volgt:

1. In het eerste lid wordt "de Raad" vervangen door "het Gerecht", "binnen een week" door "zo spoedig mogelijk" en "Secretaris" door: griffier.

2. Het tweede lid komt te luiden:

2. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde wordt verstaan onder "Inspecteur": Inspecteur, bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel b, van de Algemene landsverordening landsbelastingen of de Inspecteur der Douane, bedoeld in artikel 1, van de Landsverordening I. U. en D.

E

Artikel 7 wordt gewijzigd als volgt:

1. In het eerste wordt "appellant" telkens vervangen door "belanghebbende" en "Inspecteur" door: griffier.

2. In tweede lid wordt "appellant" telkens vervangen door "belanghebbende", "Inspecteur" telkens door "griffier", "de Raad van Beroep" door "het Gerecht" en "Secretaris" door: griffier.

3. Het derde lid komt te luiden:

3. De griffier zendt het beroepschrift binnen twee maanden na ontvangst aan het Gerecht in eerste aanleg terug. De Inspecteur kan daarbij een verweerschrift overleggen. De in dit lid genoemde termijn van terugzending kan door de Voorzitter worden verlengd.

4. In het vierde lid wordt "vertoogschrift" vervangen door "verweerschrift", "de Raad" door "het Gerecht in eerste aanleg", "Secretaris" door "griffier" en "appellant" door: belanghebbende.

F

Na artikel 7 worden drie artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 7a

Totdat partijen zijn uitgenodigd voor de behandeling van de zaak, kan het Gerecht onmiddellijk uitspraak doen indien:

- a. het Gerecht kennelijk onbevoegd is;
- b. het beroep kennelijk niet-ontvankelijk is;
- c. het beroep kennelijk ongegrond is; of,
- d. het beroep kennelijk gegrond is.

Artikel 7b

1. Tegen een uitspraak als bedoeld in artikel 7a kunnen partijen schriftelijk verzet doen bij het Gerecht. Artikel 5 is van overeenkomstige toepassing.

2. De termijn voor het indienen van een verzetschrift bedraagt twee maanden. Deze termijn vangt aan nadat de uitspraak aan de partijen is toegezonden.

3. Alvorens een uitspraak te doen op het verzet, kan het Gerecht de partij die het verzet deed in de gelegenheid stellen te worden gehoord. Is het Gerecht van oordeel dat het verzet ongegrond is, dan gaat het niet tot ongegrondverklaring over dan na de indiener van het verzetschrift die daarom heeft gevraagd in de gelegenheid te hebben gesteld te worden gehoord.

4. Indien de uitspraak waartegen verzet is gedaan, gedaan is door een meervoudige kamer, wordt uitspraak op het verzet gedaan door een meervoudige kamer. Van de kamer die uitspraak doet op het verzet, maakt geen deel uit degene die de uitspraak heeft gedaan waartegen verzet is gedaan.

5. Is het Gerecht van oordeel dat het verzet gegrond is, dan vervalt de uitspraak, bedoeld in artikel 7a, en wordt de zaak alsnog in behandeling genomen.

Artikel 7c

Het instellen van beroep of het doen van verzet schorst niet de werking van de beschikking, aanslag, beslissing, uitspraak of vaststelling waartegen beroep is ingesteld of uitspraak waartegen verzet is gedaan, tenzij bij landsverordening anders is bepaald.

G

Artikel 8 wordt gewijzigd als volgt:

1. In het eerste lid wordt "vertoogschrift" telkens vervangen door "verweerschrift", "appellant" door "de belanghebbende" en "de Raad" door "het Gerecht" en wordt na "en stelt" ingevoegd: , behoudens in geval van toepassing van artikel 8b,.

2. In het tweede lid wordt "Secretaris" vervangen door: griffier.

3. In het derde lid wordt "de Raad" vervangen door "het Gerecht", "appellant" door "belanghebbende" en "Secretaris" door: griffier.

4. In het vierde lid wordt "appellant" vervangen door "belanghebbende", "het in artikel 7 lid 4 bedoeld afschrift" door "het in artikel 7, vierde lid, bedoelde afschrift", "de Raad" door "het Gerecht", "Secretaris" door "griffier" en "verweerschrift" door: schriftelijke toelichting.

H

Na artikel 8 worden twee artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 8a

1. De zitting vindt plaats met gesloten deuren.

2. In afwijking van het eerste lid is een zitting openbaar, voor zover het beroep is gericht tegen een uitspraak waarbij een boete geheel of gedeeltelijk is gehandhaafd dan wel tegen een beschikking waarbij een boete is opgelegd.

3. Het Gerecht kan bepalen dat de zitting, bedoeld in het tweede lid, geheel of gedeeltelijk zal plaatshebben met gesloten deuren:

- a. in het belang van de openbare orde of de goede zeden;
- b. in het belang van de veiligheid van het Land;
- c. indien de belangen van minderjarigen of de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van partijen dit eisen; of,
- d. indien openbaarheid het belang van een goede rechtspleging zou schaden.

Van de toepassing hiervan wordt in de uitspraak melding gemaakt.

Artikel 8b

Het Gerecht kan met schriftelijke toestemming van de belanghebbende en de Inspecteur zonder mondelinge behandeling uitspraak doen.

I

Artikel 9 wordt gewijzigd als volgt:

1. In het eerste lid wordt "appellant" vervangen door "belanghebbende" en "De Raad" door: Het Gerecht.

2. In het tweede en derde lid wordt "appellant" telkens vervangen door: belanghebbende.

J

Artikel 10 wordt gewijzigd als volgt:

1. In de aanhef wordt "De Raad" vervangen door: Het Gerecht.
2. In onderdeel b wordt "bij appellant" vervangen door "bij de belanghebbende" en "aan de appellant" door: aan de belanghebbende.

K

Na artikel 10 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 10a

1. Het Gerecht kan getuigen oproepen. Ieder die door het Gerecht als getuige wordt opgeroepen, is verplicht aan de oproeping gevolg te geven en getuigenis af te leggen.
2. De Inspecteur en de belanghebbende kunnen elk getuigen meebrengen, mits daarvan uiterlijk een week voor de dag van de zitting aan het Gerecht mededeling is gedaan, met vermelding van namen en woonplaatsen. Op deze bevoegdheid wordt de Inspecteur onderscheidenlijk de belanghebbende gewezen in de oproeping, bedoeld in artikel 8, tweede en derde lid.
3. Het Gerecht kan afzien van het horen van door de Inspecteur of de belanghebbende meegebrachte getuigen, indien het van oordeel is dat dit redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak.
4. De artikelen 144, tweede en derde lid, 151, 152, eerste lid, eerste volzin, tweede en derde lid, 153, eerste lid, 154, 155, eerste en derde lid, 156, eerste lid en 157 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering zijn van overeenkomstige toepassing.

L

Artikel 11 wordt gewijzigd als volgt:

1. In het eerste lid wordt "De Raad" vervangen door: Het Gerecht.
2. In het derde lid vervalt: van de Raad.
3. In het vierde lid wordt "landsbesluit houdende algemene maatregelen" vervangen door: landsbesluit, houdende algemene maatregelen,.

M

In artikel 12, eerste lid, wordt "de Raad" vervangen door: het Gerecht.

N

Artikel 13 wordt gewijzigd als volgt:

1. In het eerste lid wordt "de Raad" vervangen door: het Gerecht.
2. In het tweede lid, wordt "Secretaris" vervangen door: griffier.

O

Artikel 14 wordt gewijzigd als volgt:

1. Het eerste lid wordt gewijzigd als volgt:
 - a. De eerste volzin komt te luiden: De uitspraak van het Gerecht is met redenen omkleed en geschiedt in het openbaar.
 - b. In de tweede volzin wordt "Secretaris" vervangen door: griffier.
2. In het tweede lid wordt "Secretaris" vervangen door: griffier.
3. Het derde lid wordt gewijzigd als volgt:
 - a. In de eerste volzin wordt "door de Secretaris, bij aangetekende brief, gelijktijdig aan de appellant" vervangen door: door de griffier, bij aangetekende brief, gelijktijdig aan de belanghebbende.
 - b. In de tweede volzin wordt "Secretaris" vervangen door: griffier.

P

Artikel 15 komt te luiden:

Artikel 15

1. Het Gerecht is bij uitsluiting bevoegd een partij te veroordelen in de kosten die een andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Een natuurlijke persoon kan slechts in de kosten worden veroordeeld in geval van kennelijk onredelijk gebruik van het procesrecht.
2. Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gesteld over de kosten waarop de veroordeling, bedoeld in het eerste lid, uitsluitend betrekking kan hebben en over de wijze waarop bij de uitspraak het bedrag van de kosten wordt vastgesteld.
3. In geval van intrekking van het beroep, omdat de Inspecteur geheel of gedeeltelijk aan de betreffende partij is tegemoet gekomen, kan de Inspecteur op verzoek van die partij bij afzonderlijke uitspraak in de kosten, bedoeld in het eerste lid, worden veroordeeld. Het verzoek wordt gedaan tegelijk met de intrekking van het beroep. Indien aan dit vereiste niet is voldaan, wordt het verzoek niet-ontvankelijk verklaard.
4. Het Gerecht stelt de partij, bedoeld in het derde lid, zo nodig in de gelegenheid het verzoek schriftelijk toe te lichten en stelt de Inspecteur in

de gelegenheid een verweerschrift in te dienen. Het Gerecht stelt hiervoor termijnen vast.

5. Voor zover de uitspraak verplicht tot betaling van een geldbedrag, kan zij worden ten uitvoer gelegd overeenkomstig het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. In geval van een vergoeding van de kosten ten behoeve van een partij aan wie een toevoeging is verleend krachtens het Landsbesluit kosteloze rechtskundige bijstand, wordt het bedrag van de kosten betaald aan de griffier.

Q

Artikel 16 vervalt.

R

Artikel 17 wordt gewijzigd als volgt:

1. Het eerste lid vervalt.

2. In het tweede lid vervalt de aanduiding "2." voor het lid en wordt "de Raad" vervangen door: het Gerecht.

S

Na artikel 17 wordt een hoofdstuk ingevoegd, luidende:

HOOFDSTUK 2 Hoger beroep

Artikel 17a

In dit hoofdstuk wordt verstaan onder Hof: Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba.

Artikel 17b

1. Tegen een uitspraak van het Gerecht als bedoeld in de artikelen 7b en 14 kunnen partijen hoger beroep in stellen bij het Hof.

2. De partij die hoger beroep instelt wordt aangeduid als appellant in hoger beroep en de wederpartij als verweerder in hoger beroep.

3. Op het instellen en behandelen van het hoger beroep is het bepaalde bij en krachtens dit hoofdstuk van toepassing.

Artikel 17c

1. Het hoger beroep wordt ingesteld binnen twee maanden na de dag van de toezending van de uitspraak van het Gerecht overeenkomstig artikel 14, derde lid.

2. De instelling van het hoger beroep geschiedt door persoonlijke indiening dan wel toezending van een aan het Hof gericht beroepschrift bij de griffier.

3. Artikel 5, vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 17d

1. Het beroepschrift in hoger beroep is met redenen omkleed.

2. Indien de appellant in hoger beroep niet heeft voldaan aan het bepaalde in het eerste lid, stelt de griffier hem in de gelegenheid binnen een daarbij te stellen termijn het beroepschrift aan te vullen.

3. Indien binnen de vastgestelde termijn het beroepschrift in hoger beroep niet is aangevuld, kan het Hof het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaren.

Artikel 17e

1. De griffier zendt onverwijld een afschrift van het beroepschrift in hoger beroep en van de daarbij behorende bescheiden aan de verweerder in hoger beroep.

2. De verweerder in hoger beroep kan binnen twee maanden na de dag van verzending van het beroepschrift een verweerschrift indienen. Deze termijn kan door het Hof op een met redenen omkleed schriftelijk verzoek worden verlengd.

Artikel 17f

De griffier zendt een afschrift van het verweerschrift onverwijld aan de appellant in hoger beroep.

Artikel 17g

Op de behandeling van het hoger beroep zijn voorts de artikelen 7a tot en met 15 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 17h

1. Het Hof bevestigt de uitspraak, hetzij met overneming hetzij met verbetering van de gronden, of doet, met gehele of gedeeltelijke vernietiging van de uitspraak, hetgeen het Gerecht had behoren te doen.

2. Wanneer het Gerecht de onbevoegdheid of niet-ontvankelijkheid heeft uitgesproken en het Hof deze uitspraak vernietigt alsmede het Gerecht bevoegd verklaart onderscheidenlijk het beroep ontvankelijk verklaart, wordt de zaak terugverwezen naar het Gerecht om te worden hervat in de fase waarin de behandeling zich bevond. Tegen de nieuwe uitspraak van het Gerecht staat hoger beroep open overeenkomstig dit hoofdstuk.

T

Het opschrift "Hoofdstuk 4 Slot- en overgangsbepalingen" wordt vervangen door:

HOOFDSTUK 3 SLOTBEPALINGEN

U

Artikel 18 komt te luiden:

Artikel 18

1. Van de indiener van een beroepschrift als bedoeld in artikel 5, eerste lid, wordt ten behoeve van de Landskas een griffierecht geheven ten bedrage van NAf 50,- voor natuurlijke personen en NAf 150,- voor rechtspersonen. Van de indiener van een beroepschrift als bedoeld in artikel 17c, eerste lid, wordt ten behoeve van de Landskas een griffierecht geheven ten bedrage van NAf 300,-.

2. De griffier wijst de indiener van het beroepschrift op de verschuldigdheid van het griffierecht en deelt hem mee dat de betalingstermijn voor het griffierecht aan het Gerecht onderscheidenlijk het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba, na verloop van zes weken na de verzending van zijn mededeling eindigt.

3. Indien het griffierecht niet tijdig is betaald, wordt het beroep, onderscheidenlijk het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener van het beroepschrift in verzuim is geweest.

4. Indien het Gerecht, onderscheidenlijk het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao en Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba het beroep, onderscheidenlijk het hoger beroep van een belanghebbende geheel of gedeeltelijk gegrond verklaart, houdt de uitspraak tevens in dat de Inspecteur het door de indiener van het beroepschrift betaalde griffierecht vergoedt.

V

In artikel 20, eerste lid, wordt "appellant" vervangen door: belanghebbende.

Artikel II

In artikel 7, tweede lid, van de Landsverordening administratieve rechtspraak wordt onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel q door een puntkomma een onderdeel toegevoegd, luidende:

r. in belastingzaken waartegen in enige landsverordening beroep bij het Gerecht is opengesteld.

Artikel III

In artikel 45, eerste lid, 46, eerste lid, en artikel 47, eerste tot en met vierde lid, van de Advocatenlandsverordening wordt "de Raad van Beroep voor belastingzaken" vervangen door: het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.

Artikel IV

Artikel 13a van de Landsverordening ter bevordering van bedrijfsvestiging en hotelbouw komt te luiden:

Artikel 13a

Tegen de beslissing, bedoeld in artikel 13b, tweede lid, kan de belanghebbende binnen twee maanden na dagtekening van het afschrift van die beslissing beroep instellen bij het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.

Artikel V

In de Landsverordening ter bevordering van grondontwikkeling wordt na artikel 6B een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 6c

Tegen de beslissing, bedoeld in artikel 6b, tweede lid, kan de belanghebbende binnen twee maanden na dagtekening van het afschrift van die beslissing beroep instellen bij het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.

Artikel VI

Na artikel 12b van de Landsverordening belastingfaciliteiten industriële ondernemingen wordt een artikel ingevoegd luidende:

Artikel 12c

Tegen de beslissing, bedoeld in artikel 12b, tweede lid, kan de belanghebbende binnen twee maanden na dagtekening van het afschrift van die beslissing beroep instellen bij het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.

Artikel VII

In artikel 81a van de Successiebelastingverordening wordt "zes weken na de dag waarop deze is gegeven" vervangen door "twee maanden na dagtekening van het afschrift van de beschikking" en wordt "de Raad van Beroep voor belastingzaken" vervangen door: het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.

Artikel VIII

In artikel 28 van de Overdrachtsbelastingverordening wordt "zes weken na de dag waarop deze is gegeven" vervangen door "twee maanden na dagtekening van het afschrift van de beschikking" en wordt "de Raad van Beroep voor belastingzaken" vervangen door: het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.

Artikel IX

Na artikel 13 van de Logeergastenbelastingverordening wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 13a

Tegen de beslissing, bedoeld in artikel 13, tweede lid, kan de belanghebbende binnen twee maanden na dagtekening van het afschrift van die beslissing, beroep instellen bij het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.

Artikel X

De Algemene landsverordening landsbelastingen wordt gewijzigd als volgt:

1. Artikel 2, tweede lid, onderdeel f, komt te luiden:
f. Gerecht: Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken;
2. In artikel 31, eerste lid, wordt "de Raad" vervangen door: het Gerecht.
3. In artikel 62, vijfde lid, wordt "de Raad" vervangen door: het Gerecht.

Artikel XI

Na artikel 12, tweede lid, van de Verhuurautobelastingverordening wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende:

3. Tegen de beslissing, bedoeld in het tweede lid, kan de belanghebbende binnen twee maanden na dagtekening van het afschrift van die beslissing, beroep instellen bij het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.

Artikel XII

De Motorrijtuigbelastingverordening wordt gewijzigd als volgt:

1. Artikel 1, onderdeel a, komt te luiden:
a. de Inspecteur: de Inspecteur, bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel b, van de Algemene landsverordening landsbelastingen.

2. Artikel 6 wordt gewijzigd als volgt:

a. Het eerste lid komt te luiden:

1. De belanghebbende die bezwaar heeft tegen het bedrag dat van hem aan belasting wordt geheven op grond van de vorige artikelen, kan binnen twee maanden na de betaling van de belasting een gemotiveerd bewaarschrift indienen bij de Inspecteur. De Inspecteur beslist daarop en verleent eventueel restitutie van teveel betaalde belasting.

b. Er wordt een lid toegevoegd luidende:

3. Tegen de beslissing, bedoeld in het eerste lid, kan de belanghebbende binnen twee maanden na dagtekening van het afschrift van die beslissing, beroep instellen bij het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.

3. In artikel 16, derde lid, wordt "een maand nadat hij kennis heeft genomen" vervangen door: twee maanden na dagtekening van het afschrift.

4. In artikel 18, tweede lid, wordt na "belanghebbende" ingevoegd: binnen twee maanden na dagtekening van het afschrift van de beslissing.

Artikel XIII

Artikel 87a van de Zegelverordening komt te luiden:

Tegen een beschikking genomen krachtens deze landsverordening, kan de belanghebbende binnen twee maanden na dagtekening van het afschrift van die beschikking, beroep instellen bij het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.

Artikel XIV

In artikel 16, zesde en zevende lid, van de Landsverordening op de winstbelasting wordt "de Raad van Beroep voor belastingzaken" telkens vervangen door: het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.

Artikel XV

De Regeling bijzonder invoerrecht op benzine wordt gewijzigd als volgt:

1. Artikel 3b, derde lid, komt te luiden:

Tegen de beslissingen, bedoeld in het eerste lid en de controlevoorschriften, bedoeld in het tweede lid, kan de belanghebbende binnen twee maanden na dagtekening van het afschrift van die beslissingen en voorschriften, beroep instellen bij het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.

2. Artikel 13 wordt als volgt gewijzigd:

a. Het derde lid komt te luiden:

Tegen de beslissing, bedoeld in het tweede lid, kan de belanghebbende binnen twee maanden na dagtekening van het afschrift van die beslissing, beroep instellen bij het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.

b. In het vierde lid, wordt "de Raad van Beroep in belastingzaken" vervangen door: het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.

Artikel XVI

De Landsverordening I. U. en D. wordt gewijzigd als volgt:

1. In artikel 110, tweede lid, wordt "hoger beroep" vervangen door "beroep" en "de Raad van Beroep voor belastingzaken" vervangen door: het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.

2. Artikel 128b wordt gewijzigd als volgt:

a. Het vijfde lid komt te luiden:

5. Tegen de beslissing van de douaneautoriteiten kan de belanghebbende binnen twee maanden na dagtekening van het afschrift van de beschikking, beroep instellen bij het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.

b. In het zesde lid, wordt "de Raad van Beroep voor belastingzaken" vervangen door: het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.

3. In artikel 185, tweede lid, en artikel 187, vierde lid, wordt "de Raad van Beroep voor belastingzaken" telkens vervangen door: het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.

Artikel XVII

De Landsverordening uitvoerrecht op delfstoffen wordt gewijzigd als volgt:

1. In artikel 2, tweede lid, wordt "de Raad van Beroep voor belastingzaken" vervangen door: het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.

2. Artikel 16 wordt gewijzigd als volgt:

a. Het tweede lid komt te luiden:

Tegen de beslissing als bedoeld in het eerste lid, kan de uitvoerder binnen twee maanden na dagtekening van het afschrift van de beslissing,

beroep instellen bij het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.

b. In het derde lid wordt "de Raad van Beroep voor Belastingzaken" vervangen door: het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.

3. In artikel 20 wordt "de Raad van Beroep voor Belastingzaken" vervangen door: het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.

4. In artikel 27, eerste en tweede lid, wordt "de Raad van Beroep voor Belastingzaken" telkens vervangen door "het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken" en wordt "de Raad" telkens vervangen door: het Gerecht.

Artikel XVIII

In artikel 17, derde lid, van de Verkoopingsverordening wordt "zes weken na de dag waarop deze is gegeven" vervangen door "twee maanden na dagtekening van het afschrift van de beschikking" en wordt "de Raad van Beroep voor Belastingzaken" vervangen door: het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.

Artikel XIX

In artikel 13 van de Landsverordening vergunningsrecht wordt "de Raad van Beroep voor Belastingzaken" vervangen door: het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.

Artikel XX

In artikel 18 van de Precariorechten- en retributieverordening wordt "de Raad van Beroep voor Belastingzaken" vervangen door: het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.

Artikel XXI

In artikel 16 van de Legesverordening wordt "de Raad van Beroep voor Belastingzaken" vervangen door: het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.

Artikel XXII

In artikel 10 van de Verordening bruggeld wordt "zes weken na de dag waarop deze is gegeven" vervangen door "twee maanden na dagtekening van het afschrift van de beslissing" en "de Raad van Beroep voor

Belastingzaken" vervangen door: het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.

Artikel XXIII

In artikel 34 van de Landsverordening afvalwater wordt "zes weken tegen de beslissing op het" vervangen door "twee maanden na dagtekening van het afschrift van de beslissing, tegen de beslissing" en "de Raad van Beroep voor Belastingzaken" vervangen door: het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.

Artikel XXIV

Artikel 7a van de Landsverordening luchtvaartfaciliteitengelden wordt "zes weken na de dag waarop deze is gegeven" vervangen door "twee maanden na dagtekening van het afschrift van de beschikking" en wordt "de Raad van Beroep voor Belastingzaken" vervangen door: het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.

Artikel XXV

Artikel 161F van de Mijnverordening wordt gewijzigd als volgt:

1. In het eerste lid wordt "drie maanden" vervangen door "twee maanden" en "de Raad van Beroep voor Belastingzaken" vervangen door: het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.

2. In het tweede lid wordt "de Raad van Beroep" vervangen door: het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.

Artikel XXVI

1. Zaken die op de dag voorafgaand aan de inwerkingtreding van deze landsverordening in Sint Maarten aanhangig waren bij de Raad van Beroep voor belastingzaken gaan van rechtswege en in de fase waarin de zaak zich bevindt, over naar het Gerecht in eerste aanleg van Sint Maarten.

2. Tegen de vaststelling van de voorlopige of de definitieve handelswaarde, welke vaststelling vóór het moment van inwerkingtreding van artikel XXIV heeft plaatsgehad, kan belanghebbende binnen drie maanden na dagtekening van de beschikking een met reden omkleed beroepschrift worden ingediend bij de het Gerecht in eerste aanleg van Sint Maarten .

Artikel XXVII

Deze landsverordening treedt in werking op een bij landsbesluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld.

Artikel XXVIII

Deze landsverordening wordt aangehaald als: Landsverordening invoering hoger beroep in belastingzaken

Gegeven te Philipsburg, de *zestiende* maart 2016
De Gouverneur van Sint Maarten

De *achttiende* maart 2016
De Minister van Financiën

De *achttiende* maart 2016
De Minister van Justitie

Uitgegeven de *achttiende* maart 2016;
De Minister van Algemene Zaken
Namens deze,
Hoofd Afdeling Juridische Zaken & Wetgeving

MEMORIE VAN TOELICHTING

Algemeen deel

Inleiding

Dit ontwerp bevat een ingrijpende herziening van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken 1940.

Op 9 juli 2010 was bij de Staten van de Nederlandse Antillen een ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken 1940 aanhangig gemaakt (Statenstukken 3607, nrs. 1-3). Die ontwerp-landsverordening (hierna: het oorspronkelijke ontwerp) strekte ertoe de mogelijkheid tot een hoger beroep te introduceren voor zover na beroep een boetebeschikking in stand is gebleven. Bij de schriftelijke behandeling van het oorspronkelijke ontwerp in de Staten van de Nederlandse Antillen werd door met name de PS-fractie de wens te kennen gegeven het hoger beroep uit te breiden naar een hoger beroep in alle belastingprocedures. Met dit nieuwe ontwerp wordt aan deze wens tegemoet gekomen. Deze landsverordening strekt ertoe het gehele ontwerp opnieuw in te dienen, onder intrekking van het oorspronkelijke ontwerp.

Cassatierechtspraak

Hiernaast wordt met uitbreiding van de strekking van het hoger beroep uitvoering gegeven aan het amendement van de bijzondere gedelegeerde Bikker, dat door de Tweede Kamer der Staten-Generaal werd aanvaard bij de behandeling van de Rijkswet aanpassing rijkswetten aan de oprichting van de nieuwe landen (Kamerstukken II 2009/10, 32 186 (R 1901), nr. 18). Door dit amendement is in de Rijkswet cassatierechtspraak voor Aruba, Curaçao, Sint Maarten en voor Bonaire, Sint Eustatius en Saba vastgelegd dat de Hoge Raad in belastingzaken kennis neemt van een beroep in cassatie tegen uitspraken die in hoger beroep zijn gedaan door het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba (hierna verder aan te duiden als: het Hof). Deze wijzigingen van de Rijkswet cassatierechtspraak kunnen echter pas in werking treden wanneer in alle landen - Aruba, Curaçao, Sint Maarten en wat Nederland betreft Bonaire, Sint Eustatius en Saba (hierna: BES) - de wetgeving is aangepast en hoger beroep in belastingzaken bij het Hof mogelijk is geworden. Deze ontwikkelingen zijn de voornaamste reden voor deze landsverordening.

Verdragsrechtelijke aspecten

Met betrekking tot de sanctie van het opleggen van boetes in belastingzaken speelt de vraag hoe zich dit verhoudt met de verplichtingen van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (Trb. 1951, 154) (hierna: het EVRM) en van

het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (Trb. 1978, 177) (hierna: het IVBPR). Het gaat dan onder meer om zaken als de openbaarheid van de behandeling van en de uitspraak in de zaak, een snelle afdoening daarvan (in verband met het gevaar van "undue delay") en rechtspraak in twee feitelijke instanties. In het bijzonder is omstreden of artikel 14, vijfde lid, van het IVBPR meebrengt dat bij boetes - zeker als die aanzienlijk zijn - een tweede feitelijke beoordeling mogelijk moet zijn. De Raad van Beroep voor belastingzaken heeft met betrekking tot het vorenstaande in meerdere zaken¹ het volgende overwogen:

"5.5. De Raad is voorts van oordeel dat de omstandigheid dat bij artikel 14, vijfde lid, van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten (IVBPR) is bepaald dat een ieder die wegens een strafbaar feit is veroordeeld het recht heeft de schuldverklaring en veroordeling opnieuw te doen beoordelen door een hoger rechtscollege overeenkomstig de wet (...) niet afdoet aan de rechtmatigheid van de verhoging zoals die door de Inspecteur is opgelegd. De enkele omstandigheid dat - mogelijk in strijd met het IVBPR - in fiscale boetezaken een appelinstantie ontbreekt, betekent vanzelfsprekend niet dat de procedure tot en met de Raad ook in strijd met het IVBPR is. In het midden kan blijven welke gevolgen het ontbreken van een appelinstantie dan wel heeft; het is niet aan de Raad daarover een oordeel uit te spreken."

De omstandigheid dat de Raad van Beroep voor belastingzaken over boetes in belastingzaken in enige instantie rechtsprekt, geeft echter extra voeding aan de discussie over de verenigbaarheid daarvan met het internationale recht. De regering meent daarom dat het hoogst onwenselijk is om nog langer te berusten in de huidige situatie. Met het openstellen van een hogere beroepsinstantie wordt het fiscale procesrecht in overeenstemming gebracht met het internationale recht.

Wijzigingen in het belastingprocesrecht

Dit ontwerp strekt er in hoofdzaak toe om een hoger beroep in alle belastingzaken mogelijk te maken. Hiermee wordt beoogd de rechtsbescherming van belastingplichtigen te verbeteren. Op dit moment kan een belanghebbende tegen een beschikking van de Inspecteur slechts in beroep komen bij de Raad van Beroep voor belastingzaken. Tegen de beschikking van de Raad kan belanghebbende onder de huidige wetgeving geen hoger beroep instellen. Nadat een hoger beroepsinstantie voor belastingzaken is ingevoerd zal het voor de belanghebbende ook mogelijk worden om tegen de beschikking van de hoger beroepsinstantie cassatie in te stellen bij de Hoge Raad.

Tevens is van de gelegenheid gebruik gemaakt om de Landsverordening op het beroep in belastingzaken 1940 op enkele andere onderdelen te wijzigen. Zo had het de grote voorkeur van de Raad van Beroep voor belastingzaken en het Hof om de Raad van Beroep voor belastingzaken onder te brengen bij de Gerechten in eerste aanleg omdat het streven naar

¹ Zie bijvoorbeeld de beschikkingen van de Raad van Beroep 16 november 1998, nr. 1997/166 en 28 juli 2000, nr. 1998/92.

samenhang met de overige disciplines van het recht daarmee wordt beklemtoond. Aan deze voorkeur van het Hof en de Raad van Beroep voor belastingzaken is gevolg gegeven, nu het onderbrengen van de belastingrechtspraak bij de Gerechten in eerste aanleg de eenheid van rechtspraak inderdaad bevordert. Het indienen van een beroepschrift in Sint Maarten zal voortaan moeten geschieden bij het Gerecht in eerste aanleg van Sint Maarten (hierna: het Gerecht) en niet langer bij de Raad van Beroep voor belastingzaken.

Het Gerecht valt onder de werking van de Rijkswet Gemeenschappelijk Hof van Justitie (hierna ook: Rijkswet) en de daarop rustende bepalingen. Het onderbrengen van de belastingrechtspraak bij het Gerecht leidt niet tot een inhoudelijke wijziging voor het belastingprocesrecht, zoals neergelegd in de Landsverordening op het beroep in belastingzaken 1940. Het heeft wel tot gevolg dat enkele artikelen uit de Landsverordening op het beroep in belastingzaken 1940 kunnen vervallen omdat de materie reeds geregeld wordt in de Rijkswet, zoals bijvoorbeeld de bepalingen rond de besluitvorming in een meervoudige kamer, dat was geregeld in artikel 4 van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.

Voorts is van de gelegenheid gebruik gemaakt om enkele zaken aan te passen die in de weg staan aan een goed werkend procesrecht in de eerste instantie, thans nog de Raad van Beroep voor belastingzaken. Hierbij wordt onder meer bedoeld op de introductie van de mogelijkheid om een zaak zonder zitting af te doen (vereenvoudigde behandeling) en de introductie van de mogelijkheid voor de belastingrechter om zaken enkelvoudig af te doen. Daarnaast is van de gelegenheid gebruik gemaakt om de Landsverordening op het beroep in belastingzaken 1940 op enkele ondergeschikte punten te actualiseren aan de bestaande praktijk van de Raad van Beroep voor belastingzaken. Hierbij kan worden gedacht aan wijzigingen in terminologie, zoals bijvoorbeeld de vervanging van de uitdrukking 'vertoogschrift' door 'verweerschrift', vervanging van de term 'appellant' bij het beroep in eerste aanleg door 'belanghebbende' en vervanging van de term 'Secretaris' door 'griffier'.

Verder wordt voorgesteld de term appellant te vervangen door belanghebbende. Hiermee wordt aangesloten bij de praktijk van de Raad van Beroep voor belastingzaken die reeds sedert enige jaren de term belanghebbende gebruikt in haar uitspraken. Daarnaast wordt aangesloten bij de gehanteerde terminologie op de BES, zie artikel 8.101 van de Belastingwet BES.

Tot slot bevat het ontwerp enkele wijzigingen die ertoe strekken de Landsverordening op het beroep in belastingzaken 1940 in overeenstemming te brengen met de nieuwe staatkundige verhoudingen binnen het Koninkrijk.

Een en ander betreft geen algehele herziening van het belastingprocesrecht, zij het dat wel enkele dringende verbeteringen worden aangebracht. Een verdere modernisering kan beter bij een andere gelegenheid, zoals een algehele modernisering van het belastingprocesrecht, aan de orde komen. De voorgestelde wijzigingen zijn inhoudelijk dus relatief beperkt gehouden om een spoedige invoering van

het hoger beroep in belastingzaken, dat de kern is van dit ontwerp, niet in de weg te staan.

Nieuwe indeling Landsverordening op het beroep in belastingzaken 1940

De keuze om de Raad van Beroep voor belastingzaken om te vormen tot het Gerecht noopt tot een wijziging van de hoofdstukindeling van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken 1940. Voorgesteld wordt alle bepalingen over het beroep in eerste aanleg in belastingzaken bij het Gerecht op te nemen in hoofdstuk 1 en alle bepalingen over het hoger beroep in belastingzaken bij het Hof in hoofdstuk 2 (nieuwe artikelen 17a t/m 17h).

Hoofdstuk 1 wordt in twee paragrafen verdeeld. Paragraaf 1 van hoofdstuk 1 bevat nieuwe, inleidende bepalingen (artikelen 1 t/m 3), die in de plaats komen van de huidige hoofdstukken I en II over de Raad van Beroep voor belastingzaken. Paragraaf 2 van hoofdstuk 1 bevat de bepalingen van het huidige hoofdstuk III (artikelen 5 t/m 17) over het instellen en de behandeling van het beroep.

Het huidige hoofdstuk 4 (dat anders dan de overige hoofdstukken een Arabische nummering heeft) wordt vernummerd tot hoofdstuk 3. Dit leidt dus tot de volgende indeling van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken 1940:

- Hoofdstuk 1 "Beroep" (art. 1 t/m 17)
- § 1 "Inleidende bepalingen" (art. 1 t/m 3)
- § 2 "Het instellen en de behandeling van het beroep" (art. 5 t/m 17)
- Hoofdstuk 2 "Hoger beroep" (art. 17a t/m 17h)
- Hoofdstuk 3 "Slotbepalingen" (art. 18 t/m 22)

Eenvormigheid

Bij het opstellen van dit ontwerp is door de verschillende landen zoveel mogelijk naar eenvormigheid van het belastingprocesrecht gestreefd. Het Hof heeft een groot belang bij een eenvormig belastingprocesrecht, zodat het procesrecht van de vier landen die het Hof adieren, zo gelijkvormig mogelijk is. De landsverordening is dan ook in nauwe samenwerking tussen alle vier de landen tot stand gekomen. Tevens heeft ook uitvoerig overleg plaatsgevonden met het Hof en de Raad van Beroep voor belastingzaken.

De overgang van belastingzaken naar het Gerecht en de invoering van een tweede instantie.

De werkzaamheden die thans nog worden uitgevoerd door de Raad van Beroep voor belastingzaken zullen na de inwerkingtreding van deze Landsverordening worden overgenomen door het Gerecht. Geheel nieuw is de invoering van de mogelijkheid van hoger beroep in belastingzaken op

een tweede instantie: het Hof. Beide veranderingen vergen voorbereidende werkzaamheden.

In de eerste plaats moet worden gezorgd voor de werving, selectie en opleiding van één of wellicht twee belastingrechters voor de Gerechten in eerste aanleg en van ondersteunend personeel. Als belastingrechter in eerste aanleg treden op de leden en plaatsvervangend leden van het Hof, alsmede de rechters-plaatsvervanger in eerste aanleg. Zij zijn bevoegd als zodanig op te treden in alle Gerechten in eerste aanleg.

De belastingrechters zullen wellicht in de eerste fase in beginsel worden geworven in Nederland en zich voor een periode van ten minste drie jaar vestigen in Curaçao dan wel Aruba.

Voorts zijn aanpassingen in de administratieve organisatie en de geautomatiseerde systemen van de Gerechten in eerste aanleg en het Hof nodig. De verantwoordelijkheid voor deze voorbereidende werkzaamheden ligt primair bij het Hof en voorts bij de Gerechten in eerste aanleg in Aruba, Curaçao, Sint Maarten en de BES. Daar zullen immers de beroepen in eerste instantie worden ingediend en de belastingdossiers in eerste aanleg volledig worden behandeld, tot en met de verzending van de uitspraak.

In het bijzonder vragen aandacht de aanpassingen van de geautomatiseerde systemen en de opleiding van de medewerkers die met deze systemen moeten werken. Voorts moeten formulieren worden opgesteld. Al deze administratieve aanpassingen zullen primair moeten geschieden door de Gerechten in eerste aanleg zelf. Dit punt zal overigens ter hand worden genomen door een implementatiewerkgroep.

Personele gevolgen

Om de personele gevolgen in kaart te brengen van het onderbrengen van belastingzaken bij de Gerechten in eerste aanleg en die van de invoering van een tweede feitelijke instantie in belastingzaken, wordt uitgegaan van geraamde aantallen belastingzaken. Uitgangspunt is de hoeveelheid beroepen die de Raad van Beroep voor belastingzaken gedurende de laatste jaren heeft ontvangen: tussen 400 tot 600 zaken per jaar. Er zijn weliswaar enige pieken en dalen in de instroom van zaken, maar over een lange periode gemeten is sprake van een structurele groei van beroepen. Bij de berekening van de aan de afhandeling van deze aantallen verbonden personele gevolgen wordt er van uitgegaan dat belastingzaken in eerste aanleg door een enkelvoudige kamer zullen worden behandeld. Het uitgangspunt in de Rijkswet is immers dat zaken bij het Gerecht in beginsel in enkelvoudige kamer worden behandeld en beslist (artikel 12, eerste lid, van de Rijkswet en ook het voorgestelde artikel 2).

Het aantal beroepen in belastingzaken op jaarbasis rechtvaardigt de inzet van een voltijdse belastingrechter. Thans worden de zaken van de Raad van Beroep voor belastingzaken afgewikkeld door 5 verschillende, zeer ervaren rechters die ieder gedurende ongeveer 4 tot 5 weken per jaar daaraan bezig zijn plus 4 gerechtsauditeurs van het wetenschappelijk bureau van de Hoge Raad der Nederlanden gedurende 3 weken. Dat is in het totaal tussen de 32 tot 37 werkweken, zonder verlofdagen. Voor zover

de nieuw geworven belastingrechter nog geen volledige dagtaak heeft aan de afdoening van belastingzaken in eerste aanleg, zal hij worden ingezet in de andere sectoren van het Gerecht of van het Hof. Het uitgangspunt bij de werving van belastingrechters is dat de te werven functionarissen in meer dan één sector inzetbaar moeten zijn. De meeste belastingrechters in Nederland zijn inderdaad ook geverseerd in een ander vakgebied dan het belastingrecht. Uiteraard kan de rechter die in eerste aanleg heeft beslist in een zaak niet deelnemen aan de behandeling van hetzelfde geschil voor het Hof (zie ook artikel 17, vierde lid, van de Rijkswet).

Het aantal belastingzaken in Aruba en in Curaçao ontloopt elkaar thans niet veel. Als wordt gekozen voor één belastingrechter, zal deze minstens eens per maand naar deze landen moet reizen voor een zitting daar. Immers, uitgangspunt is dat ieder Gerecht zitting houdt in het eigen land. De belastingrechter zal tevens een paar keer per jaar, naar verwachting eens in de drie maanden, naar Sint Maarten en naar Bonaire moeten reizen voor het houden van een zitting daar. Het derde lid van artikel 10 van de Rijkswet biedt de mogelijkheid dat de Gerechten in eerste aanleg zitting houden in een ander dan het eigen land. Ook thans komt het onder omstandigheden voor dat de Raad van Beroep voor belastingzaken van één van de landen in het Caribisch deel van het Koninkrijk zitting houdt in één van de andere landen.

Het is ook denkbaar dat twee belastingrechters worden geworven: de één zou in Aruba en de ander in Curaçao kunnen wonen. Beiden doen dan ruwweg geschat voor de helft van hun werktijd belastingzaken en zijn overigens betrokken bij ander werk van het Gerecht of van het Hof. Het werk in Sint Maarten en in de BES moet dan tussen deze twee belastingrechters worden verdeeld. Het Hof heeft thans nog geen voorkeur uitgesproken. Deze beleidsbeslissing hangt onder meer af van het aantal ingekomen belastingzaken, het aantal sollicitanten voor de functie van belastingrechter en hun werkervaring, de hoeveelheid ander onderhanden werk dan het belastingwerk en het tijdstip van invoering van een tweede instantie in de vier landen.

In hoger beroep is het uitgangspunt in de Rijkswet dat in meervoudige kamers wordt rechtgesproken (zie ook artikel 18, eerste lid, van de Rijkswet). Het aantal zaken in hoger beroep is nauwelijks in te schatten. Dat kunnen er tientallen zijn, maar ook meer dan honderd per jaar. Het ligt voor de hand dat het Hof in het voorjaar en in het najaar zitting houdt, evenals thans de gewoonte is bij de Raad van Beroep voor belastingzaken Omdat het Hof niet beschikt over voltijdse rechters met expertise van het belastingrecht kan een tweetal ervaren belastingrechters uit Nederland (vermoedelijk raadsheren van de gerechtshoven) worden ingevlogen om deel te nemen aan deze rechtspraak in tweede instantie. Ook dat is sinds 1991 de gewoonte bij de Raad van Beroep voor belastingzaken. In de nieuwe opzet zal echter geen beroep meer kunnen worden gedaan op het wetenschappelijk bureau van de Hoge Raad. Het Hof zal immers niet worden geconfronteerd met een grote toevloed van zaken, zoals thans het geval is bij de Raad van Beroep voor belastingzaken.

De huidige leden van de Raad van Beroep voor belastingzaken, die thans reeds als plaatsvervangend lid van het Hof zijn benoemd, zullen naar verwachting de bij het Hof binnen gekomen beroepschriften in hoger beroep afdoen.

Financiële paragraaf

Gelet op de hiervoor uiteengezette uitgangspunten zijn de te verwachten kosten van de belastingrechtspraak in het Caribisch deel van het Koninkrijk als volgt te benoemen. In de eerste plaats zijn er loonkosten ter hoogte van een voltijdse belastingrechter. Op deze kosten komen een opslag voor de kosten van stafdiensten, gemeenschappelijk beheer en lokale bestuurstaken en een opslag voor de posten informatie- en communicatietechnologie, opleidingen en huisvesting. Voorts moet worden gerekend met de kosten verbonden aan de nodige werkzaamheden op de administratie. De ervaring bij de Raad van Beroep voor belastingzaken leert dat globaal gesproken één medewerker ter griffie ongeveer een derde van de arbeidstijd bezig is met de verwerking van de honderden belastingdossiers en afwikkeling van vele uitspraken. Voorts zal aan de belastingrechter voor elke zitting (naar verwachting minstens drie zittingen per maand) een griffier moeten worden toegevoegd. Tot slot moet rekening worden gehouden met de kosten van insulaire vliegreizen van de belastingrechter met de griffier naar de andere landen. Een globale schatting van de totale feitelijke kosten van de belastingrechtspraak in eerste aanleg komt uit op Naf 250.000,- per jaar voor alle landen tezamen. Dit is iets minder dan de huidige kosten voor de Raad van Beroep voor belastingzaken. Uitgangspunt blijft dat ieder land zijn deel van de kosten van de rechterlijke organisatie draagt. De kosten van hoger beroep zullen vooral bestaan uit de loonkosten van drie rechters en van een griffier gedurende de twee zittingen per jaar van één week of twee weken. Daarop komen relatief kleine opslagen. Voorts worden kosten gemaakt voor vliegreizen door het viertal naar zittingen in de verschillende landen en kosten van hun verblijf aldaar. Tot slot komen daarboven de kosten van vliegreizen van en naar Nederland door de twee ervaren belastingrechters uit Nederland. Een globale schatting van de totale feitelijke kosten van de belastingrechtspraak in tweede aanleg komt uit op Naf 50.000,- per jaar voor alle landen gezamenlijk.

ARTIKELSGEWIJS DEEL

Uit praktische overwegingen strekt deze landsverordening ertoe het gehele ontwerp opnieuw in te dienen, onder intrekking van het oorspronkelijke ontwerp. Hieronder worden de desbetreffende onderdelen en artikelen nader toegelicht.

OPSCHRIFT, AANHEF, CONSIDERANS

De Samenwerkingsregeling eenvormig procesrecht Aruba, Curaçao en Sint Maarten is nog niet in werking getreden. Dit is pas het geval wanneer een twee derde meerderheid van de Staten van Aruba de samenwerkingsregeling bij landsverordening heeft goedgekeurd. Die behandeling in de Staten van Aruba heeft bij de indiening van dit ontwerp nog niet plaatsgevonden. Het feit dat de Samenwerkingsregeling eenvormig procesrecht Aruba, Curaçao en Sint Maarten nog niet in werking is getreden, laat echter onverlet dat bij het vaststellen van regels over hoger beroep in belastingprocedures eenvormigheid is betracht door de landen. Het was en is de wens van de betrokken landen om de regels van procesrecht bij het hoger beroep in belastingzaken eenvormig te maken. Derhalve is in de considerans opgenomen dat de betrokken landen bij het vaststellen van de landsverordening naar eenvormigheid streven.

ARTIKEL I

Onderdeel A

In dit onderdeel zijn drie nieuwe artikelen uitgeschreven.

Het nieuwe artikel 1 treedt in de plaats van de huidige artikelen 1 en 2, dat de instelling en samenstelling van de Raad voor Beroep voor belastingzaken regelt.

In een nieuw geformuleerd artikel 1, eerste lid, wordt een definitiebepaling van "Gerecht" opgenomen. De bepalingen in de Landsverordening op het beroep in belastingzaken 1940 zijn geen op de Rijkswet berustende bepalingen. Dat noopt tot het definiëren van het Gerecht in de landsverordening.

Artikel 1, tweede lid, stelt buiten twijfel dat in belastingprocedures de bepalingen uit de Landsverordening op het beroep in belastingzaken 1940 van toepassing zijn op het beroep, en niet de bepalingen uit de Landsverordening administratieve rechtspraak. Om volledig zeker te stellen dat in belastingprocedures de Landsverordening op het beroep in belastingzaken 1940 van toepassing is, en niet de Landsverordening administratieve rechtspraak, wordt voorgesteld duidelijkheidshalve artikel 7 van de Landsverordening administratieve rechtspraak te wijzigen (zie artikel II van deze landsverordening).

De artikelen 2 en 3 betreffen de behandeling van een zaak in de meervoudige en enkelvoudige kamer. In de Rijkswet is het uitgangspunt voor de behandeling van zaken door het Gerecht een behandeling en beslissing van zaken in enkelvoudige kamers. De Rijkswet staat evenwel toe om bij landsverordening een behandeling door een meervoudige kamer voor te schrijven. In deze landsverordening is van deze mogelijkheid gebruik gemaakt. Als uitgangspunt heeft in belastingzaken mitsdien te gelden een behandeling en beslissing van een beroep in een enkelvoudige kamer. Het is evenwel mogelijk om een meervoudige kamer te vormen voor de behandeling van een beroep. Dit is vastgelegd in een nieuw geformuleerd artikel 2. Het is de verwachting dat behandeling door een meervoudige kamer in uitzonderingsgevallen gebeurt, bij een zeer ingewikkelde zaak waar grote belangen aan verbonden zijn.

Bij een behandeling in een meervoudige kamer is artikel 13 van de Rijkswet van toepassing, waarin is opgenomen hoe de besluitvorming in een meervoudige kamer plaatsvindt. Het bepaalde omtrent deze besluitvorming is gelijk aan de besluitvorming bij de behandeling van een beroep zoals dat thans door de Raad van Beroep voor belastingzaken plaatsvindt.

In het belastingprocesrecht worden, wanneer de wijzigingen op de Landsverordening op het beroep in belastingzaken 1940 in werking zijn getreden, bij de behandeling van een zaak allerlei bevoegdheden en taken aan het Gerecht toebedeeld. Hiermee wordt gedoeld op de enkelvoudige of op de meervoudige kamer van het Gerecht die met de behandeling van de desbetreffende zaak is belast. In het nieuw geformuleerde artikel 3, tweede lid, is geregeld dat bevoegdheden en taken die aan de voorzitter van de meervoudige kamer zijn toegekend, evenzo toekomen aan de rechter in de enkelvoudige kamer. Als voorbeeld kan worden gewezen op artikel 14, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken 1940 waarin onder meer is bepaald dat de uitspraak wordt ondertekend door de voorzitter van de meervoudige kamer.

Doordat in de Rijkswet algemene bepalingen zijn opgenomen betreffende de inrichting en taakverdeling van het Gerecht, kunnen de huidige artikelen 3 en 4 van de Landsverordening op het Beroep in belastingzaken 1940 vervallen. Zo zijn in artikel 22 van de Rijkswet de werkzaamheden van de griffie reeds omschreven, en is - zoals hiervoor reeds is opgemerkt - in artikel 13 van de Rijkswet de besluitvorming in een meervoudige kamer omschreven. In een nieuw artikel 3 zijn enkele voorschriften opgenomen omtrent de behandeling van het beroep door een enkelvoudige en meervoudige kamer (zie voorts de toelichting hierboven bij de nieuw voorgestelde artikelen 2 en 3).

Artikel 4 kan vervallen omdat de bepalingen over de behandeling en beslissing van zaken reeds zijn opgenomen in de Rijkswet (zie de artikelen 12 en verder).

Onderdeel C

In artikel 5 wordt onder meer voorgesteld de aanwijzing dat een beroepschrift naar het Gerecht aangetekend moet worden verstuurd, te schrappen uit de landsverordening. Eenzelfde wijziging wordt voorgesteld voor de indiening van een hoger beroep (zie artikel 17c, tweede lid). Het aangetekend versturen van poststukken blijkt in de praktijk niet vaak gebruikt te worden, veelal wordt een beroepschrift persoonlijk ter griffie afgegeven. Om tevens belanghebbenden de mogelijkheid te bieden ook zonder hoge verzendkosten te maken een beroepschrift in te dienen, is geschrapt dat een beroepschrift altijd aangetekend verstuurd moet worden. Dat laat uiteraard de mogelijkheid onverlet om een beroepschrift wel aangetekend te versturen indien een belanghebbende dat wenselijk acht. Uiteraard blijft het risico voor niet-tijdige indiening van een beroepschrift voor de indiener.

Onderdeel D

Omdat de doorzending van het beroepschrift binnen een week niet in overeenstemming is met de praktijk, wordt voorgesteld deze termijn vervangen door 'zo spoedig mogelijk'. Dit is ook de formulering in de Belastingwet BES (art. 8.104a).

In artikel 6, tweede lid, wordt de gebruikte definitie van het begrip Inspecteur aangepast aan de nieuwe staatkundige verhoudingen binnen het Koninkrijk.

Onderdeel E

In artikel 7, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken 1940 is thans geregeld dat, wanneer belanghebbende niet aan de in artikel 5 gestelde eisen voldoet, de Inspecteur de belanghebbende in de gelegenheid stelt om het beroepschrift met het ontbrekende aan te vullen. In de praktijk is het echter de Secretaris van de Raad van Beroep die de belanghebbende daartoe in de gelegenheid stelt. Immers, het beroepschrift is ingediend bij de Raad van Beroep, en deze is als eerste in staat om te constateren of er gebreken kleven aan dat beroepschrift. Daarnaast leert de praktijk dat, indien de Inspecteur belanghebbende al op een vormverzuim wijst, de reactie van belanghebbende aan de Raad van Beroep wordt gestuurd. Hierdoor heeft de Inspecteur geen zicht of belanghebbende het verzuim heeft hersteld. Om deze reden wordt voorgesteld de griffier de bevoegdheid toe te kennen om een belanghebbende de gelegenheid te bieden zijn beroepschrift met het ontbrekende aan te vullen.

In de wijziging van het derde en vierde lid van artikel 7 wordt voorgesteld de uitdrukking vertoogschrift te vervangen door verweerschrift. In het bestuursrecht is dit een gebruikelijke term, zie ook de Landsverordening administratieve rechtspraak. Ook in de Belastingwet BES wordt gesproken van verweerschrift, en niet langer van vertoogschrift. Voorgesteld wordt om bij deze terminologie aan te sluiten in de Landsverordening op het beroep in belastingzaken 1940. Verder wordt voorgesteld de termijn voor het indienen van een verweerschrift te verruimen van een maand naar twee maanden, omdat dat een reëlere termijn is, die beter aansluit op de praktijk.

Onderdeel F

De Landsverordening op het beroep in belastingzaken 1940 bevat thans geen regeling welke het mogelijk maakt een beroep, dat kennelijk niet ontvankelijk, kennelijk ongegrond of gegrond is, zonder zitting af te doen. De Raad van Beroep voor belastingzaken heeft aangegeven behoefte aan te hebben aan deze mogelijkheid. Het aantal beroepen in belastingzaken neemt ieder jaar toe. Daarbij is de uitkomst van sommige zaken zo evident, dat een zitting geen toegevoegde waarde zou hebben. Om de bij het Gerecht - die de beroepen in belastingzaken na de inwerkingtreding

van deze landsverordening zal behandelen - beschikbare capaciteit zo doelmatig mogelijk te gebruiken, wordt een vereenvoudigde behandeling van zaken daar, waar de aard van de zaken dit toelaat, geïntroduceerd. Met de voorgestelde artikelen 7a en 7b in de Landsverordening op het beroep in belastingzaken 1940 wordt een regeling voor de vereenvoudigde behandeling van beroepen getroffen.

Mede omdat na een vereenvoudigde behandeling van een beroep partijen volgens het voorgestelde artikel 7b, eerste lid, steeds verzet zullen kunnen doen, achten wij het invoeren van de mogelijkheid van een vereenvoudigde behandeling vanuit een oogpunt van een goede rechtsbedeling alleszins aanvaardbaar.

De voorgestelde regeling houdt in, dat het Gerecht in vier gevallen zonder nader onderzoek uitspraak zal kunnen doen. In de eerste plaats zijn dat de gevallen van kennelijke onbevoegdheid van het Gerecht en kennelijke niet-ontvankelijkheid van het beroep (artikel 7a, onderdelen a en b). Daarnaast zal deze afdoening ook mogelijk zijn indien het beroep kennelijk ongegrond is (artikel 7a, onderdeel c) en indien het beroep kennelijk wèl gegrond is (artikel 7a, onderdeel d). Beide partijen kunnen binnen twee maanden tegen deze uitspraak verzet doen (artikel 7b, eerste en tweede lid).

Daarbij is artikel 5 van overeenkomstige toepassing verklaard, hetgeen onder meer betekent dat het verzetschrift met redenen omkleed moet zijn. De termijn van twee maanden wijkt af van de gebruikelijke termijn van zes weken in administratiefrechtelijke zaken. De regering merkt in dit kader op dat het belastingrecht een geheel eigen karakter kent. De gebezigde bezwaar- en beroepstermijnen gelden in de regel reeds sinds invoering van de afzonderlijke heffingsverordeningen. Deze termijnen zijn bij de invoering van de Algemene landsverordening landsbelastingen in 2001 daarin overgenomen. De regering heeft ervoor gekozen de thans geldende termijnen vooralsnog ongewijzigd te laten. Dit om te voorkomen dat voor het beroep bij de belastingrechter verschillende termijnen gaan gelden. Bij een latere algehele herziening van het belastingprocesrecht kunnen de termijnen zo nodig nader geharmoniseerd worden.

In dit verband wordt tevens opgemerkt dat het belastingprocesrecht een gesloten stelsel van rechtsmiddelen kent. Uit de bepalingen in Hoofdstuk IV van de Algemene landsverordening landsbelastingen volgt wie de rechtsmiddelen bezwaar en beroep kunnen instellen. Het belastingprocesrecht kent slechts in zeer beperkte mate een derde-belanghebbende begrip. De regering ziet daarin onvoldoende aanleiding om de mogelijkheid tot het doen van verzet te verruimen. Hierbij geldt voorts dat Aruba een dergelijke verruiming ook niet heeft opgenomen. De landsverordening blijft op dit punt dus eenvormig.

Ingeval het Gerecht overweegt het verzet ongegrond te verklaren moet een in het verzetschrift gedaan verzoek om te worden gehoord worden ingewilligd alvorens het Gerecht uitspraak doet. In andere gevallen kan het Gerecht partijen horen (artikel 7b, derde lid).

Met het oog op een behoorlijke rechtspleging is het wenselijk om vast te stellen dat de rechter die zitting heeft gehad in de kamer die de uitspraak heeft gedaan waartegen verzet is gedaan, geen zitting kan hebben in de kamer die uitspraak doet op het verzet. Hiermee wordt beoogd om veilig te

stellen dat de behandeling van het verzet inderdaad leidt tot een volledig nieuwe onbevangen beoordeling van de vraag of sprake is van kennelijke onbevoegdheid, kennelijke niet-ontvankelijkheid, kennelijke ongegrondheid of kennelijke gegrondheid. Eveneens is bepaald dat indien verzet is gedaan tegen een uitspraak van een meervoudige kamer, dat dat verzet door een meervoudige kamer dient te worden behandeld. Ook in dat geval geldt dat de rechter die zitting heeft gehad in de kamer die de uitspraak heeft gedaan waartegen verzet is gedaan, geen zitting kan hebben in de kamer die uitspraak doet op het verzet (artikel 7b, vierde lid).

Indien het verzet gegrond wordt bevonden, vervalt uitspraak en wordt de zaak alsnog op de normale wijze behandeld (artikel 7b, vijfde lid). Aldus biedt de regeling voldoende waarborg ter correctie van misslagen, die eventueel uit een summiere afdoening zouden kunnen voortvloeien. Op advies van de Raad van Beroep voor belastingzaken en het Hof wordt voorgesteld uitdrukkelijk vast te leggen dat beroep en verzet geen schorsende werking hebben. Dit stemt inhoudelijk overeen met de Belastingwet BES (art. 8.102). Een en ander is opgenomen in het voorgestelde artikel 7c.

Onderdeel G

De wijzigingen in dit onderdeel strekken er onder meer toe om de terminologie in artikel 8 van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken 1940 te moderniseren.

Voorts biedt artikel 8, vierde lid, de mogelijkheid voor de belanghebbende om te reageren op het verweerschrift van de inspecteur. Indien dat niet mondeling gebeurt, kan dat schriftelijk. Voorgesteld wordt om deze schriftelijk reactie, in de huidige Landsverordening op het beroep in belastingzaken 1940 aangeduid als "verweerschrift", te vervangen door de term schriftelijke toelichting, teneinde verwarring te voorkomen met het verweerschrift van de Inspecteur.

Onderdeel H

In zaken waarin een boete is opgelegd, is artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) van toepassing. Artikel 6 EVRM, dat gaat over het recht op een eerlijk proces, geeft aan dat bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde vervolging een ieder recht heeft op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn, door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht dat bij de wet is ingesteld. Een openbare behandeling van de zaak is mitsdien een verplichting die het EVRM oplegt bij de behandeling van boete-zaken. In dit ontwerp wordt aangesloten bij de verplichtingen uit het EVRM. Het uitgangspunt is dat de zitting plaats vindt met gesloten deuren (zie het nieuwe eerste lid van artikel 8a), maar dat de zitting openbaar is, voor zover het de boete betreft. Dit is vastgelegd in het nieuwe tweede lid van artikel 8a. Voor de volledigheid wordt in dit kader nog opgemerkt dat het

heffen van belasting - anders dan het opleggen van een boete - in beginsel niet wordt aangemerkt als een "criminal charge" in de zin van het EVRM. In die zin is er dan ook niet direct de noodzaak tot een openbare behandeling van een belastingzaak.

In het derde lid is de mogelijkheid geopend om vanwege de daar genoemde zwaarwegende redenen - die ingevolge de laatste volzin van het derde lid in de uitspraak moeten worden vermeld - het onderzoek ter zitting geheel of gedeeltelijk met gesloten deuren te doen plaatsvinden. Hoewel de openbare behandeling van groot gewicht is, zijn er omstandigheden denkbaar, dat het belang van de openbaarheid moet wijken voor een ander in het concrete geval nog zwaarder wegend belang. Deze belangen zijn uitdrukkelijk vermeld. Artikel 117, eerste lid, van de Staatsregeling brengt immers mee dat de redenen die kunnen leiden tot een zitting met gesloten deuren, moeten worden neergelegd in de landsverordening. Het nieuwe derde lid strekt daartoe. Voor de omschrijving van het derde lid, onderdelen a tot en met d, is aansluiting gezocht bij de criteria vermeld in artikel 6 van het EVRM en artikel 14 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (hierna: IVBPR). In onderdeel c wordt in aansluiting op artikel 5, eerste lid, van de Staatsregeling het begrip "eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer" gebezigd. Onderdeel d brengt mee dat niet de verwachting van het Gerecht dat enige schade zal optreden als maatstaf heeft te gelden, doch dat slechts kan worden afgeweken van het beginsel van de openbaarheid van de zitting indien er andere dan de in de onderdelen a tot en met c genoemde omstandigheden zijn die het belang van een goede rechtspleging ernstig zouden schaden.

Het komt thans voor - met name indien partijen het over de feiten eens zijn - dat de zaak in de processtukken op zodanige wijze is voorbereid, dat de Raad van Beroep voor belastingzaken geen behoefte heeft aan een mondelinge behandeling, alvorens te beslissen. Volgens de huidige regeling moeten partijen dan toch voor een mondelinge behandeling worden opgeroepen. Het zal dan veelal niet als passend worden ervaren, indien de Raad van Beroep voor belastingzaken (in de toekomst het Gerecht) het initiatief neemt om partijen in overweging te geven af te zien van verschijning. Het zal anderzijds ook niet vaak voorkomen dat beide partijen - die niet weten of de Raad van Beroep voor belastingzaken behoefte heeft aan nadere voorlichting - stappen ondernemen om niet ter zitting te behoeven te verschijnen.

Daarom is het gewenst een bepaling in de Landsverordening op het beroep in Belastingzaken 1940 op te nemen, inhoudend dat het Gerecht met instemming van beide partijen zonder mondelinge behandeling van de zaak uitspraak kan doen. Volgens het voorgestelde nieuwe artikel 8b zal steeds de schriftelijke toestemming van beide partijen een voorwaarde zijn voor het kunnen achterwege laten van een mondelinge behandeling.

Onderdeel K

De Raad van Beroep voor belastingzaken heeft aangegeven het wenselijk te vinden om, naast de bestaande mogelijkheid tot het raadplegen van

deskundigen en tolken, de mogelijkheid te verkrijgen om getuigen te verhoren. Dit onderdeel strekt ertoe deze mogelijkheid voor het Gerecht in de Landsverordening op het beroep in belastingzaken 1940 op te nemen. Er is aansluiting gezocht bij de vergelijkbare regeling in de Belastingwet BES.

Voorts is hierbij een groot aantal artikelen uit het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering inzake getuigen van overeenkomstige toepassing verklaard (artikel 10a, vierde lid). Dat betekent onder meer, dat de opgeroepen getuige die niet verschijnt, kan worden veroordeeld in de vergeefs aangewende kosten.

Onderdeel O

Op advies van het Hof is in het eerste lid van artikel 14 uitdrukkelijk vastgelegd dat de uitspraak in het openbaar geschiedt. Dit vloeit ook reeds voort uit artikel 117, eerste lid, derde volzin, van de Staatsregeling en, voor zover het boetezaken betreft, uit artikel 6, eerste lid, van het EVRM.

Onderdeel P

Het huidige artikel 15 komt te vervallen. Alle verwijzingen in artikel 15 zijn verwijzingen naar niet langer bestaande artikelen. Het eerste, tweede en vierde lid kunnen om die reden worden geschrapt.

Het derde lid van het huidige artikel 15, dat gaat over de inzage van boeken en bescheiden, is een bevoegdheid die aan de inspecteur toekomt. Deze bevoegdheid is reeds geregeld in hoofdstuk VI van de Algemene landsverordening landsbelastingen (hierna: ALL), waardoor het derde lid van het huidige artikel 15 eveneens komt te vervallen.

Vanwege het vervallen van het huidige artikel 15 kan daarvoor een nieuw artikel 15 in de plaats treden.

In het nieuwe artikel 15 wordt een wettelijke basis gecreëerd voor kostenveroordeling bij beroep in belastingzaken. In 2006 is door wijziging van de ALL, te weten door de toevoeging van artikel 32a, de mogelijkheid geschapen om de kosten bij bezwaar in belastingzaken op verzoek vergoed te krijgen. Dit voor zover de voor bezwaar vatbare beschikking door ernstige onzorgvuldigheid in strijd met het recht is genomen. Artikel 31 van de ALL geeft aan de belanghebbende het recht om tegen die uitspraak in beroep te gaan bij de Raad van Beroep. Hiermee is de rechtsgang voor proceskostenvergoeding voor wat betreft bezwaar in belastingzaken geregeld.

Thans resteert het treffen van een regeling voor kosten gemaakt in verband met de behandeling van het beroep in belastingzaken. In de beroepsfase gaat het niet om een bestuurlijke heroverweging, maar om een beslissing door een rechterlijke instantie zijnde het Gerecht. De Raad van Beroep heeft tot dusverre echter geen kostenveroordeling uitgesproken, omdat daarvoor geen wettelijke basis bestaat. Door het gebrek aan een regeling wordt in de praktijk door betrokkene de civiele rechter geadieerd om de hoogte van kosten in de belastingprocedure vast te stellen. Het verzoek tot vergoeding (op grond van onrechtmatige

overheidsdaad) wordt dan onderworpen aan een dubbele redelijkheidstoets, hetgeen inhoudt dat kosten zowel naar noodzaak van het inschakelen van een adviseur, als naar omvang en berekening in redelijkheid moeten zijn gemaakt.

Met het onderhavige ontwerp wordt deze omslachtige procedure vervangen door een uitspraak met kostenveroordeling voor in beroep gemaakte kosten bij uitsluiting door het Gerecht of, in geval van hoger beroep (zie artikel 17g), het Hof van Justitie. De hoogte van de proceskosten wordt alsdan beoordeeld aan de hand van een puntensysteem, vast te stellen bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen. In verband met de toegankelijkheid van de procedure hebben ondergetekenden het wenselijk geacht dat een natuurlijke persoon slechts in de kosten kan worden veroordeeld in geval van kennelijk onredelijk gebruik van procesrecht.

Onderdelen Q en R

Artikel 16 kan komen te vervallen. De verhoging bedoeld in het eerste lid wordt in de praktijk nimmer toegepast door de Raad van Beroep voor belastingzaken. Om dezelfde reden kan het eerste lid van artikel 17 komen te vervallen.

Onderdeel S

Onderdeel S regelt het hoger beroep in belastingzaken. Het betreft de artikelen 17a tot en met 17h.

Met het oog op de leesbaarheid van hoofdstuk 2 wordt in een nieuw geformuleerd artikel 17a een definitiebepaling van "Hof" opgenomen. De bepalingen in de Landsverordening op het beroep in belastingzaken 1940 zijn geen op de Rijkswet berustende bepalingen. Dat noopt tot het definiëren van het Hof in de landsverordening. Overeenkomstig artikel 1, onderdeel e, van de Rijkswet wordt het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba verkort tot Hof.

Zoals hiervoor reeds is toegelicht in het algemene deel valt het Gerecht onder de werking van de Rijkswet en de daarop rustende bepalingen. Dit brengt bijvoorbeeld met zich dat het hoger beroep steeds door een meervoudige kamer wordt behandeld (zie artikel 18 Rijkswet). Hierbij merkt de regering voor de volledigheid op dat de eenvormige landsverordening op de rechterlijke organisatie (hierna: ELRO) ook regels bevat omtrent de rechterlijke organisatie. Voorzover bepalingen van de ELRO in conflict zijn met de Rijkswet, zijn deze door de superioriteitsregel buiten werking gesteld. De Rijkswet is immers van hogere orde.

In het eerste lid van artikel 17b is bepaald dat partijen, derhalve zowel belanghebbende als de Inspecteur, tegen een uitspraak van het Gerecht in hoger beroep kan komen bij het Hof. Het is ook mogelijk ook hoger beroep in te stellen tegen een uitspraak op verzet als bedoeld in artikel 7b.

Op grond van het tweede lid wordt de partij die hoger beroep instelt aangeduid als appellant in hoger beroep, en de wederpartij als verweerder in hoger beroep.

Het is mogelijk dat tegen dezelfde uitspraak van het Gerecht zowel de belastingplichtige als de Inspecteur hoger beroep instelt. In dat geval zullen deze zaken worden gevoegd en zal in deze hogere beroepen een gezamenlijke uitspraak worden gedaan. Deze uitspraak zal aldus een eensluidend oordeel wat betreft de desbetreffende beschikking behelzen. Zogenoemd incidenteel hoger beroep is niet mogelijk.

Het derde lid van artikel 17b stelt buiten twijfel dat in belastingzaken de bepalingen van hoofdstuk 2 uit de Landsverordening op het beroep in belastingzaken 1940 van toepassing zijn op het hoger beroep en niet bijvoorbeeld de bepalingen uit de Landsverordening administratieve rechtspraak.

In artikel 17c, tweede lid, wordt voorgesteld om de instelling van het hoger beroep te laten geschieden door persoonlijke indiening, dan wel door middel van toezending van een aan het Hof gericht beroepschrift bij de griffier. Hierbij wordt dus niet de eis gesteld dat een beroepschrift aangetekend naar het Hof moet worden verstuurd. Het aangetekend versturen van poststukken blijkt in de praktijk niet vaak gebruikt te worden, veelal wordt een beroepschrift persoonlijk ter griffie afgegeven. Het blijft uiteraard mogelijk om een beroepschrift in hoger beroep wel aangetekend te versturen indien een partij dat wenselijk acht. Uiteraard blijft het risico voor niet-tijdige indiening van een beroepschrift voor de indiener.

In het voorgestelde artikel 17d, eerste lid, is bepaald dat het beroepschrift in hoger beroep met redenen moet zijn omkleed. Deze verplichting reikt voor de Inspecteur verder dan voor de beboete belastingplichtige. De Inspecteur houdt immers in alle stadia de stelplicht en de bewijslast ter zake van de boete. De beboete belastingplichtige kan in de bezwaarfase en de beroepsfase thans reeds volstaan met een summiere motivering. In de fase van hoger beroep wordt dat niet anders. In dit verband vormt HR 8 maart 2002, nr. 34992, BNB 2002/223 het uitgangspunt. In dit arrest overwoog de Hoge Raad over de motiveringseis in een boetezaak onder meer:

"-3.5. Bij de beantwoording van de vraag of (een) niet-ontvankelijkverklaring van het bezwaar omdat aan die eis niet is voldaan, in strijd is met het recht van de belastingplichtige om te zwijgen en het recht om zichzelf niet te incrimineren, moet worden vooropgesteld dat die rechten hun grond vinden, 'inter alia, in the protection of the accused against improper compulsion by the authorities thereby contributing to the avoidance of miscarriages of justice and to the fulfilment of the aims of Article 6' (EHRM 17 december 1996, Saunders, nr. 43/1994/490/572, BNB 1997/254). Dit brengt mee dat de aanduiding van de gronden van het bezwaar in zaken waarin een verhoging aan de orde is, summier mag zijn en onder omstandigheden ook erin kan bestaan dat de belastingplichtige stelt het niet eens te zijn met de voor de verhoging gegeven gronden en

daarbij stelt dat standpunt niet nader te kunnen motiveren zonder zichzelf te incrimineren.”

In artikel 17e is de termijn opgenomen waarbinnen een verweerschrift kan worden ingediend. Deze termijn (twee maanden) is gelijk aan de voorgestelde termijn voor het indienen van een verweerschrift bij het beroep in eerste aanleg (zie voorgestelde wijziging van artikel 7, derde lid).

In artikel 17g zijn de artikelen 7a tot en met 15 van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken 1940 van overeenkomstige toepassing verklaard. Daarmee is in hoger beroep onder meer de versnelde behandeling van overeenkomstige toepassing. Het Hof kan mitsdien eveneens, net als het Gerecht, een hoger beroep dat kennelijk niet ontvankelijk, kennelijk ongegrond of kennelijk gegrond is, zonder zitting afdoen.

Onderdeel U

Op grond van het nieuw voorgestelde artikel 18 zal bij de indiening van een beroepschrift voortaan een bedrag aan griffierecht verschuldigd zijn. De hoogte van het griffierecht is geactualiseerd. Wanneer een natuurlijk persoon een beroepschrift indient bij het Gerecht, bedraagt het griffierecht Naf 50,-. Is de indiener een rechtspersoon, dan bedraagt het griffierecht Naf 150,-. Momenteel is slechts een recht van Naf 5,- aan zegelbelasting verschuldigd. Met het onderbrengen van de belastingrechtspraak bij het Gerecht in eerste aanleg en de invoering van een hoger beroep bij het Hof acht de regering het thans redelijk dat een rechtszoekende griffierechten zal moeten betalen. Het daarbij voorgestelde onderscheid tussen natuurlijke en rechtspersonen berust op drie redenen. Allereerst is deze keuze gemaakt vanwege het feit dat over het algemeen de zaken van rechtspersonen gecompliceerder zijn dan van natuurlijke personen. Ten tweede speelt het feit dat in beginsel een rechtspersoon eerder geneigd is om bezwaar en beroep aan te tekenen, dan een natuurlijk persoon. Door het vaststellen van een griffierecht zal een belangenafweging moeten plaatsvinden bij de mogelijke belanghebbende(n), en zal niet onnodig gebruik moeten worden gemaakt van het recht. Tot slot zijn rechtspersonen over het algemeen draagkrachtiger, niettemin heeft de regering de hoogte van het recht ook voor hen zo laag mogelijk gehouden. In hoger beroep wordt dezelfde griffierecht geheven voor natuurlijke personen en rechtspersonen, zijnde Naf 300,-. Het nieuwe onderdeel U strekt ertoe dit te verwerken in artikel 18, eerste lid.

Wat de hoogte van de bedragen betreft, zij ten slotte vermeld dat getracht is deze zo laag mogelijk te houden. Daarbij is wel rekening gehouden met de hedendaagse kosten die verbonden zijn aan de rechtspraak en de daarbij te maken investeringen. De regering acht deze bedragen zodanig redelijk dat het op grond van internationale verdragen gegarandeerde recht op toegang tot de rechter gewaarborgd blijft.

Voorts wordt een vierde lid toegevoegd aan artikel 18. Deze bepaling maakt het voor het Gerecht, onderscheidenlijk het Hof mogelijk om bij

uitspraak tevens de Inspecteur te gelasten het betaalde griffierecht te vergoeden als het beroep geheel of gedeeltelijk gegrond wordt verklaard.

ARTIKEL II

Dit artikel strekt ertoe de Landsverordening administratieve rechtspraak (hierna: LAR) te wijzigen teneinde buiten twijfel te stellen dat in belastingprocedures niet de Landsverordening administratieve rechtspraak maar de Landsverordening op het beroep in belastingzaken 1940 van toepassing is. Artikel 1, tweede lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken 1940, zoals gewijzigd overeenkomstig het voorliggende ontwerp, bepaalt dat op het instellen en behandelen van het beroep in belastingzaken het bepaalde in Hoofdstuk 1 van toepassing is, voor zover beroep bij het Gerecht in de desbetreffende landsverordening is toegelaten. Het Gerecht past dan dus niet het procesrecht uit de LAR toe, maar het specifieke procesrecht uit de Landsverordening op het beroep in belastingzaken 1940, zoals gewijzigd overeenkomstig het voorliggende ontwerp.

ARTIKEL III tot en met XXV

In deze artikelen worden de landsverordeningen waarin voor het instellen van beroep wordt verwezen naar de Raad van Beroep voor belastingzaken in overeenstemming gebracht met de wijzigingen in de onderhavige landsverordening. Het Gerecht, bedoeld in bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken treedt in de plaats van de Raad van Beroep voor belastingzaken. Tevens is van de gelegenheid gebruik gemaakt om de beroepstermijn in de verschillende landsverordeningen te uniformeren. De termijn voor het instellen van beroep is - conform het gestelde in artikel 31 van de ALL - gesteld op twee maanden na bekendmaking van de bestreden beslissing. Deze termijn wijkt af van de termijn van zes weken die in het administratieve procesrecht geldt. Voor een nadere toelichting op deze afwijkende termijn wordt verwezen naar artikel I, onderdeel F.

De regering merkt in dit kader op dat het belastingrecht een gesloten stelsel van rechtsmiddelen kent. In beginsel beslist de belastingrechter alleen inzake geschillen die zijn ontstaan bij beschikkingen van de Inspecteur der Belastingen. Voor zover beschikkingen worden genomen door andere bestuursorganen, kan de belanghebbende daartegen in beginsel in beroep komen bij de Lar-rechter. De wetgever heeft bij de invoering van verschillende landsverordeningen ervoor gekozen om niet het beroep bij de belastingrechter open te stellen, hoewel dat mogelijk wel meer voor de hand had gelegen. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan de Landsverordening economische zones en de Landsverordening speelvergunningrecht hazardspelen. Zoals echter uitdrukkelijk in het algemeen deel van de memorie van toelichting is vermeld, is de onderhavige ontwerp-landsverordening niet bedoeld als algehele herziening van het belastingprocesrecht. Op een later moment kan de

rechtsgang in de verschillende wettelijke regelingen door de wetgever worden heroverwogen.

In de Motorrijtuigenbelastingverordening, de Landsverordening ter bevordering van grondontwikkeling, de Logeergastenbelastingverordening en de Verhuurautobelastingverordening, waarin een beroepsinstantie ontbrak, is alsnog de rechtsgang bij het Gerecht opengesteld.

Tenslotte wordt met betrekking tot de voorgestelde wijziging in artikel 45 van de Advocatenlandsverordening voor de duidelijkheid nog opgemerkt dat de schriftelijke toelatingen die onder het huidige recht door de Raad van Beroep voor belastingzaken zijn verstrekt, hun geldigheid uiteraard blijven behouden.

ARTIKEL XXVI

Dit artikel verzekert dat alle zaken die direct voor de inwerkingtreding van deze landsverordening aanhangig waren bij de Raad van Beroep voor belastingzaken vanaf dat tijdstip automatisch overgaan naar het Gerecht. Dit heeft tot gevolg dat de aanhangige zaken die over gaan naar het Gerecht ook volgens de vereenvoudigde procedure behandeld kunnen worden, tenzij op bedoeld tijdstip reeds kennis was gegeven van dag en uur van behandeling van de zaak. Een regeling in deze zin is onmisbaar om de thans bestaande achterstand bij de behandeling van beroepen binnen afzienbare tijd ongedaan te kunnen maken. Wij menen dat het ook aanvaardbaar is dat reeds ingediende beroepen op vereenvoudigde wijze worden behandeld, omdat na gedaan verzet alsnog een normale behandeling kan plaatsvinden.

Duidelijkheidshalve zij opgemerkt dat de invoering van het hoger beroep in belastingzaken overeenkomstig dit ontwerp onmiddellijke werking heeft. Dat betekent dat na inwerkingtreding van dit ontwerp voor alle zaken waarover een beroep bij de Raad van Beroep voor belastingzaken loopt of kan worden ingesteld, het instellen van hoger beroep mogelijk wordt. Het zal evenwel na de inwerkingtreding van dit ontwerp nog enige maanden duren voordat de eerste zaken in hoger beroep rijp zijn voor zitting. Er geldt een eerbiedigende werking ter zake van de beroepstermijn van drie maanden in de Mijnverordening, voorzover de vaststelling de voorlopige of de definitieve handelswaarde heeft plaatsgehad vóór het moment van inwerkingtreding van artikel XV.

ARTIKEL XXVII

Uitgangspunt is dat het instellen van een hoger beroep in Aruba, Curaçao en Sint Maarten bij het Hof tegen uitspraken van het Gerecht in belastingprocedures vanaf dezelfde datum mogelijk wordt. Met de hier voorgestelde inwerkingtredingsbepaling kan de inwerkingtreding tussen de diverse landen worden afgestemd. Daarnaast geeft deze inwerkingtredingsbepaling het Hof de mogelijkheid één of twee rechters te werven, waarna de Landsverordeningen gelijktijdig in werking kunnen treden, of deze te werven juist kort nadat de Landsverordeningen in werking zijn getreden.

De Minister van Financiën

De Minister van Justitie